

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVİRİMCİ ANTİKAPİTALİST GAZETE

SAYI: 302 ■ 17 Kasım 2007 ■ 1 YTL

SINIR ÖTESİ DEĞİL

BARIŞÇI

ÇÖZÜM

DTP'yi düşman ilan edenler, DTP'yi köşeye sıkıştırılmaya çalışanlar, DTP meclis grubuna dayanamayanlar hata yapıyor. Barışı reddediyorlar.

"Bu 29'uncu isyan" diyordu eski cumhurbaşkanı Süleyman Demirel. Hepsi kanla, şiddetle bastırılmaya çalışıldı, ama biri bitti, diğeri başladı.

40 bin kişi öldü. Ülkenin 200 milyar doları bu savaşa gitti. Çözüm gene yok.

Şimdi de şahinler gene işbaşında. Savaş, sınır ötesi hareket diyorlar. PKK yetmez Irak'ın Kürt özerk bölgesine de saldırılmaya diyorlar.

Talabani ve Barzani düşman olarak gösteriliyor. Kerkük'ü içeren haritalar çiziliyor.

DTP, DTP meclis grubu düşman olarak hedefte. Oysa DTP'nin mecliste oluşu barış için, barışçı çözüm için bir şans. DTP barış için elini uzatıyor. Bu eli dostça tutmak gerekiyor. DTP'nin siyasal çözüm isteğine olumlu yanıt vermek gerek.

Foto: Metin Damar

Savaşa değil emekçiye bütçe

23 yıldır süren savaşa 200 milyar dolar kaynak aktarıldı. Dağ, taş bombalandı. Ama askeri yöntemler başarısız oldu.

200 milyar dolara neler yapılmazdı ki. Okullar, hastaneler,

toplu taşımacılık, fabrikalar... Ancak tercih savaş oldu.

Silahlanmaya aktarılan paralar vergilerimizden alındı. Her bir yurttaş kendi cebinden savaşı finans etti. Bu en kirlili

özelleştirmeydi.

Barış sadece Kürtlere değil, savaşın yoksullaştırdığı Türklerin de ihtiyacı.

Daha iyi bir yaşam istiyorsan savaşa hayır de!

KYOTO'YU İMZALATMAK KÜRESEL ISINMAYA ve NÜKLEER SANTRALLERE KARŞI

Ankara
1 Aralık
Cumartesi

12.00,
Kolej kavşağı
13.30,
Abdi İpekçi Parkı,
Sihhiye

İzmir
2 Aralık
Pazar
13.00
Gündoğdu Meydanı

İstanbul
8 Aralık
Cumartesi
12.00
Numune Hastanesi önü
13.30,
Kadıköy İskele Meydanı

Küresel Eylem Grubu

İstanbul: (0532) 396 25 07
- (0535) 439 21 93
Ankara: (0543) 417 36 07 -
(0539) 346 74 82,
İzmir: (0533) 445 34 68 -
(0555) 673 88 68
Bursa: (0542) 500 23 22

GSS:

1 Ocak'ta yasalaşüyor

Hükümetin yasalaştırmak istediği, ama Anayasa Mahkemesi'nden geçiremediği Genel Sağlık Sigortası yasası yeniden gündemde.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Çelik, sosyal güvenlik reformu değişiklik tasarısının, ertelenen yürürlük tarihi olan 1 Ocak 2008'e kadar yasalaşacağını açıkladı. Çelik, açıklamalarında yasa tasarısının ay sonuna dek Meclis'e gönderileceğini belirtti.

Bir IMF ve Dünya Bankası ürünü olan bu yasa AKP hükümetinin neoliberal politikalarının en belirgin örneği.

İncirlik üssü

İşkencenin yolu

İspanyol havacılık merkezinin kayıtlarına göre, 2002-2007 yılları arasında İncirlik Üssü ile Guantanamo arasında toplam 24 sefer yapılmış. ABD askeri nakliye uçakları "global terör" zanlılarını Küba'daki Guantanamo Adası'na nakletmek için yaptıkları 43 uçuştan 25'inde aktarma için Adana'daki İncirlik Üssü'nü kullandıkları ortaya çıktı.

Bu uçuşlarda toplam 628 kişinin "Gitmo" olarak da bilinen Guantanamo'ya nakledildiği saptandı. Gitmo'da 2 metreye 3 metre genişliğinde dört yanı açık üzeri kapalı açık hava hücreleri ve aynı boyutta tamamen kapalı olmak üzere iki tip hücre bulunuyor ve Gitmo orada yapılan işkenceleriyle meşhur.

Çeşitli uluslararası kuruluşlar ve insan hakları örgütlerinin İncirlik'in terör zanlılarının sevki için kullanıldığı iddiaları ise gerek Amerikan, gerek Türk yetkililer tarafından hiçbir zaman doğrulanmamıştı.

Yükselen hareket ve
YENİ SOL

sosyalist işçi
satıcılarından alabilirsiniz

Generaller askeri çözümün iflasını kabul etti

"Bitireceğiz." 29. Kürt isyanı 23 yıldır sürüyor ve şahinler bugün de hep aynı şeyi söylüyor. 40 binden fazla kişinin yaşamını yitirdiği savaşın komutanları ise uyguladıkları politikaların iflas ettiğini Milliyet gazetesine verdikleri röportajla itiraf ettiler.

Her geçen gün DTP hakkında yeni bir soruşturma açılıyor, milletvekilleri ve parti yöneticileri hedef haline getiriliyor. DTP binalarına saldırılar devam ediyor. Ve dezenformasyon.

Kimin terörü? Tüm hakları ve kimlikleri hiçe sayılmış olanlar mı yoksa Kürtlere ve Türklere 23 yıldır aynı kabusu yaşatanlar mı?

Kenan Evren:

"12 Eylül'de bir hatamız da oydu. Kürtçe konuşmayı yasakladık. Şöyle yasakladık: Konuşmalarda, mitinglerde, şurada burada Kürtçe konuşulmayacak. Okulda filan Kürtçe tedrisat yapılamaz dedik. Ama, biraz ağır yasak koyduk. Sonra bu yasak kaldırıldı, ama hataydı.

Hata olduğunu sonradan anladım.

[Öcalan'ın] İdam edilmemesi doğru değil. Hata. Hem daha AB'ye de aday olmamıştık."

Emekli Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş (1990-1994)

"İlk taburu Ankara'da kurduk. O tabur dağlarda, ovalarda birlikte eğitim yaptı. Günlerce yürüdü. Teçhizat taşıdı. Silah eğitimi aldı. İsteddiği elbiseyi giydiler. Doğada mücadeleyle yaşadılar. Arazi koşullarına alıştılar. Hepsini özel bir asker oldu. Ellerinden her şey gelir. Çok dayanıklıydılar. Çok sağlardılar. Çok güçlüydüler. Çok iyi silah kullandılar. Bütün bunları kazandılar.

Eğitim tamamlanıp birlik istenilen düzeye gelince de Kemal Paşa onları alıp Güneydoğu'ya gitti. Onlar Güneydoğu'nun gizli kahramanlarıydılar. Bir nevi Türk PKK'sı. Dağlarda gezer, teröristler gibi onlar da

dağlarda, o koşullarda yaşar. Teröristi dağda bulur ve etkisiz hale getirir."

Emekli Genelkurmay Başkanı İsmail Hakkı Karadayı (1994-1998)

"Olayı bir kimlik sorunu gibi başlattılar. Ortaya böyle bir sorun attılar. Adına da 'Kürt kimliği sorunu' dediler. Bu çok tehlikeli ve yanlış bir ayrımdır. Türkiye'nin kimliği Türktür. Başka kimlikler ortaya çıkarırsanız bu diğerleri için de emsal olur. Başka kimlikler için de hayaller kurulur. Bu Türkiye'nin kuruluş felsefesine aykırıdır."

2. Ordu Komutanı Org. Aytaç Yalman (2000-2002)

"Bu açıdan baktığımızda, o aşamada sorunun 'kendini ifade' olarak tarif edildiğini görüyoruz. Dilini konuşmak, şarkısını, türküsünü dinlemek istiyor, kültürünü yaşamak istiyor. Oysa, bizler o dönemde, 'Kürt yoktur' diye eğitilmişiz. Kürtleri,

Türklerin kolu olarak görüyoruz. Ortalıkta işte dağlarda gezerken, karda yürürken kart-kurt sesleri çıktığı için Kürt denilmiştir, gibi tarifler dolaşiyor. O dönemde sosyal istekleri bile biz 'yıkıcı faaliyetler' kapsamında görüyoruz.

Bu durum iki noktayı gösteriyor: 1-Biz olayın sosyal yönünü görmemişiz, dolayısıyla sorunu zamanında görmemişiz, 2-Bir asimilasyon olmamış."

Emekli Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök (2002-2006)

"Irak'ın kuzeyine bir harekât yapılsa da bu iş bitmez. Bir tane torbası var, vuruyor sırtına, 200 kilometre gerilere gidiyor. Onu tanıyanlar, bilenler, destekleyen insanlar var gittiği yerlerde... Bizim gibi savaş harekât merkezleri yok, orduvevleri yok, yatakhaneleri yok ki gidesin, vurasın. Ama, bu harekâtın faydası yok mu? Var tabii. Bitirme, kararlılık iradesi ortaya koyuyorsunuz."

3 Kasım'da barış yanlıları yürüdü

Hepimiz Kürdüz, hepimiz DTP'liyiz!

Hakkari'deki çatışmadan sonra ırkçı ve savaş yanlıları tarafından sokakta estirilen havaya karşı on binler barış için yürüdü.

3 Kasım'da TMMOB, TTB ve KESK'in çağrısıyla Ankara'da toplanan 30 binden fazla gösterici Kürt sorununda savaş yanlısı politikalara ve sınır ötesi operasyona hayır dedi.

Şehir dışından katılım 20 bin olarak açıklanırken en büyük kortej Eğitim-Sen'e aitti. Türkiye'nin her yerinden Ankara'ya gelen eğitim emekçileri "savaşa değil eğitime bütçe" diye haykırdı.

TMMOB'un da kitlesel bir şekilde katıldığı mitingde onlarca platform, dernek, çevre, eşcinsel, kadın ve öğrenci grupları yer aldı. "Barışa bir şans verin" pankartıyla mitinge katılan KEG, "Savaşa ve ırkçılığa hayır" pankartını açan DurDe, Genç SaKa,

Foto: Metin Damar

Barışarock, Barışapedal kampanyalarından aktivistler barış bayraklarıyla yürüdü.

"Hepimiz Kürdüz, hepimiz DTP'liyiz" sloganıyla Kürt halkıyla dayanışan

savaş karşıtları sık sık "hiç kimse asker doğmaz" diyerek militarist politikaları teşhir etti.

Günlerce Ankara sokaklarını işgal eden faşistlerin yarattığı terör 3 Kasım

mitingiyle dağıtıldı. Az katılım beklentisine rağmen kalabalık geçen mitingle barış hareketi bir sınavdan geçti. 3 Kasım'dan sonra daha güçlüyüz.

Ankara'da ekmeğe zam zammına karşı mücadele

Ankara'da ekmeğe 1 Kasım'dan bu yana uygulanan yüzde 20'lik zamma karşı tepki büyüyor. Fırıncılar Odası, zamma gerekçe olarak buğday fiyatlarındaki artışı ve kuraklığı gösteriyor. Ancak Tarım Bakanı Mehdi Eker bile yüzde 20'lik artış için buğday fiyatının yüzde 100 artması gerektiğini söyleyerek haksızlığı kabul etti.

Tüketici Dernekleri Federasyonu (TÜDEF) ekmeğe zam zammına karşı hukuki girişimlerde bulundu. 10-11 Kasım'da iki günlük ekmeğe boykotu çağırısı yapan TÜDEF önümüzdeki günlerde eylemlerle mücadeleyi büyütme istiyor.

TÜDEF Başkanı Ali Çetin "Ama yağma yok. Biz tüketiciler hiçbir şantaja, tehdide boyun eğmedik, eğmeyeceğiz. Halkın ekmeği ile oynayanlara yoksul tüketicinin açlığını ranta çeviren ve fahiş zammı kabul ettirmek için şantaj ve tehdide başvurulara meydan bırakmayacağız" diyerek mücadele çağrısında bulundu. KEG, TÜDEF'in mücadelesini destekleme ve katılma kararı aldı.

AKP 301'den vazgeçemiyor

Hükümet, Hrant Dink'in öldürülmesine ve onlarca kişinin mahkemelerde yargılanıp hedef gösterilmesine neden olan 301. maddeyi değiştirilerek korunmasını istiyor.

8 askerin serbest bırakılmasına sevinemediğini açıklayan Devlet Bakanı Mehmet Ali Yılmaz bir çok dünya ülkesinde 301. madde benzerlerinin olduğunu söylese de bunun bir yalan olduğunu bilen AB Türkiye'yi uyardı.

Yılmaz, 301'le ilgili tartışmalarında yavaş yavaş kalktığını ileri sürdü. Oysa daha birkaç hafta önce Hrant Dink'ten "miras" kalan bir dava sonucu AGOS gazetesi sorumluları Arat Dink ve Sarkis Seropyan cezalandırılmıştı. Değiştirmek yetmez, DurDe'nin söylediği gibi 301 kaldırılmalı. İrkçılık suçunu işleyenler yargılanmalı.

sosyalist işçi

Telekom işçileri:

Baskılara rağmen grev devam ediyor

Türk Telekom grevi uzun bir sessizlikten sonra gelen ilk grev. Grevci işçiler üzerinde ağır bir baskı var. Buna rağmen grev sürüyor. Türk Telekom işçilerinin kazanması çok önemli. Çünkü onlar adeta karanlığı yırtıyorlar, sessizliği bozuyorlar. Bu nedenle de baskı ile karşılaşılıyorlar.

Birçok yerde polis grevci işçileri "sabotajcı" diye göz altına alırken birçok yerde de taşeron firma işçileri polis desteği ile telekom hatlarını tamir ediyorlar. Bu aslında bütünüyle yasadışı bir uygulamadır.

Türk-İş yönetimi tüm konfederasyonun Telekom işçileri için harekete geçebileceğini söyledi. Bu çok önemli bir mesaj. Gerçekleşmesi için Türk-İş ve diğer sendika yöneticilerine baskı yapmak gerekiyor.

3 Kasım:

Bu bir ilk adım

3 Kasım günü TTB, TMMOB ve KESK'in çağrısı ile gerçekleşen yürüyüş bir süredir sokaklarda var olan milliyetçi havaya iyi bir cevap oldu..

Gösterinin en önemli özelliği yürüyüş çağrısını yapan üç meslek örgütünün gösteriye yoğun katılımıydı. Özellikle de KESK ve Eğitim Sen korajları çok kalabalık ve canlıydı.

3 Kasım gösterisi bir kere daha gösterdi ki sokaktaki milliyetçi göstericiler aslında küçük bir faşist güruhtur. Toplumun büyük çoğunluğu barışçı bir çözüm bekliyor.

Yeni anayasa

Bilinmez geleceğe ertelendi

Seçimlerin hemen ardından AKP yeni bir anayasa çıkarılması tartışmaları başlattı. AKP anayasasının nasıl birşey olacağı tam olarak açıklanmadı, ama ortaya çıkan yanları ile var olan 12 Eylül anayasasından daha ileri olduğu açık. Bu nedenle 12 Eylül'den yana olan tüm güçler ve milliyetçi histerinin, kemalist gürlüğünün etkisi altındaki sol AKP'nin anayasa adımlarına karşı çıktılar.

AKP anayasasının işçi ve emekçilerin anayasası olmayacağı açık ama 12 Eylül anayasasına göre daha ileri bir hukuk metni olacağı da açık.

Sosyalistler yeni anayasa tartışmalarını aktif olarak katılmak ve bu arada emeğin taleplerini dillendirmek durumunda.

Ne var ki yeni anayasa tartışması bir süredir gündemden düşmüş durumda. Şimdi basın esas olarak Kürt düşmanlığı yapıyor. Anayasa gündem dışına itilmiş durumda.

Eğer AKP geri adın atmazsa bir süre sonra yeniden gündeme geldiğinde sosyalistler hazırlıklı bir biçimde bu gündeme müdahale etmeli ve bu tartışmayı emeğin taleplerinin formüle edildiği, emekçi yığınların kendi taleplerini dillendirmek için harekete geçtiği bir sürece dönüştürmelidir.

Kürt halkına, DTP'te dokunmayın!

TBMM korsan devlet İsrail'in başbakanını ağırladı. Böylece Türkiye İsrail'le Filistin arasında barış köprüsü kurduğunu iddia ediyor. Bir yandan barış köprüsü kurduklarını iddia edenler diğer yandan "savaş" çığlıkları atıyorlar.

İsrail'e barış, Kürtlere savaş! İsrail başbakanı mecliste ağırlanıyor, DTP milletvekilleri ise meclisten atılmak isteniyor.

MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli, DTP'li milletvekillerinin dokunulmazlıklarının kaldırılmasını önerdi.

CHP ve Deniz Baykal, Irak'a yönelik operasyonun acilen başlatılması gerektiğini beyan etti.

Başbakan Tayyip Erdoğan, kısa bir üre içinde sınırötesi operasyonun halledeleceğini söyledi.

Medya ise haftalar önce başlattığı linç girişimine devam ediyor. Bir çok büyük gazetelerin köşe yazarının kaleminden kan damlıyor.

Bütün bu sert ortam içinde faşistlerin açıklaması sorunun özüne işaret ediyor.

Artık tartışılan, sadece Türkiye'nin sınırötesi operasyon yapıp yapmacağı değil. Bugün tartışılan, Kürt sorununda hangi adımın tercih edileceği. Kürt halkıyla savaşmaya devam mı edilecek yoksa sorunun çözümünde devlet siyasal-barışçıl yönetimler mi izleyecek?

Çok açık ki, sınır ötesi bir operasyon, aynı zamanda sınır içi bir operasyon anlamına da gelecektir. Bu operasyonun hedefinde ise Kürt hareketinin meşru, siyasal ve bugün mecliste bulunan temsilcisi DTP yer alıyor.

Bu yüzden DTP'nin yeni Genel Başkanı ve özellikle kadın milletvekilleri hakkında karalama dolu haberler gazeteleri ve televizyonları kapladı.

Bu yüzden, DTP'li milletvekilleri meclise girildiğinden beri en çok, "PKK terörist mi değil mi?" sorusuna muhatap oluyor.

Sanki bu soruya DTP'li milletvekilleri "Evet" yanıtını verdiğinde Kürt sorunu çözülememiş gibi.

Önümüzde, simgesel bir sınırötesi "operasyon" ya da Kuzey Irak Kürt yönetimiyle de çatışmayı göze alan daha vahim bir savaş riski gibi

olasılıklar duruyor. Tayyip Erdoğan'ın Bush'la yaptığı görüşme, Türkiye'nin Barzani ve Talabani güçleriyle kapsamlı bir savaşa girmesinin imkansız olduğunun altını çizdi. Bu durumda, hükümet, MHP, CHP ve askerinin basıncıyla daha simgesel bir harekete kalkışabilir.

Açık ki, sınır ötesi operasyon ne kadar simgeselse, sınırdışı DTP üzerindeki terör, karalama ve yıldırma kampanyası o kadar şiddetli olacak.

Hatta, denilebilir ki, tezekereye bağlı bir sınırötesi operasyon yapılmaya bile, AKP hükümeti, faşistler ve CHP DTP'nin üzerine gitmeye devam edecekler.

DTP'nin meclisteki varlığına yönelik, Kürt hareketinin düşünce, basın, gösteri yapma ve örgütlenme özgürlüklerine yönelik baskılar artırılabilecek.

Bu yüzden bugün halkların

kardeşliğini savunmak çok önemli.

Bu yüzden bugün "sınırötesi operasyona hayır" demek çok önemli.

Bu yüzden bugün DTP'ye sahip çıkmak çok önemli.

Bu yüzden bugün Kürt halkının özgürlüklerini savunmak çok önemli.

Bu yüzden bugün Kürt sorununun siyasal çözümünü savunmak çok önemli.

KESK, TMMOB ve TTB'nin 3 Kasım'da Ankara'da düzenlediği miting bu yüzden çok önemliydi. On binlerce insan, emekçiler, gençler, kadınlar, "Barış istiyoruz, operasyona hayır!" diye bağırıyorlar.

Çünkü, tüm açıklığıyla ortada ki, Kürt hareketine yönelik savaşçı tutum, DTP'nin haklarını kısıtlamaya yönelik baskılar, tüm demokratik kazanımlara yöneliktir.

Bugün DTP'li milletvekillerinin dokunulmazlığını kaldıracak cüreti gösterenler, bunu bir tartışma konusu yapmaya cesaret edenler, yarı sokaklarda aklımıza saldırmaya da cesaret edebilirler.

3 Kasım buzdüğünün görünmeyen kısmıydı. Biz çok daha kalabalıktık. Bugünün görevi, bu kalabalığa güven verecek, sokağa çıkma cesareti kazandıracak, yeni 3 Kasımları örgütlemektir.

Bu yüzden bugün "sınırötesi operasyona hayır" demek çok önemli.

Bu yüzden bugün DTP'ye sahip çıkmak çok önemli.

Bu yüzden bugün Kürt halkının özgürlüğünü savunmak çok önemli.

Arat Dink kaçıyor mu?

Cengiz ALĞAN

Hrant Dink'in oğlu Arat Dink'in Türkiye'yi terk edip Avrupa'ya yerleşmeye gittiği yönünde haberler çıktı. Milliyet'e göre Arat babası gibi direnememiş, aldığı ceza da işin tuzu biberi olunca ülkeyi terk etmişti. Haber, güya ülkeyi terk eden Arat Dink'i kaçmakla suçluyordu.

Sonradan yalan haber olduğu ortaya çıktı. Arat Dink ile Agos Gazetesi'nde yapılan bir röportaj bunu en açık şekilde kanıtladı.

"Şu an Türkiye'deki pek çok genç, yaşamına bu ülkede devam etmekle ilgili kaygılar taşıyor. Yurtdışında yaşamak konusunda, genç bir Ermeni olarak ne düşünüyorsunuz?", "Böyle bir şeyi hayatım

boyunca hiç düşünmedim, hiç istemedim. Elbette, bu ülke dışında yeni bir hayat kurma planları yapan arkadaşlarım oldu. Ama kendimle ilgili böyle bir düşüncem hiç olmadı. İnsanın doğduğu ortama bağlı bir canlı olduğunu düşünmüştür hep. İnsan, "Hayatımı nerede kurayım?" gibi bir düşünceyle baş başa kalmamalı, bulunduğu yeri güzelleştirmeyi amaçlamalı. Bu amaçla üretmeli ve kendinden sonrakilere daha iyi bir yer bırakmaya uğraşmalı. Şu andan itibaren de ülkeyi terk etmek isteyecek en son genç ben olabilirim, çünkü birçok olumsuzluğa rağmen burada kalmayı tercih etmiş koca bir örnek var önümde. O örnek bana

herkese verdiğinden daha fazla ilham veriyor. Türkiye'nin bizim için iki çıkış kapısı var: Biri babamın geçtiği kapıdır. Diğeri de, "Eğer gitmek zorunda kalırsam geçeceğim" dediği kapı, yani Der Zor yoludur."

Diyelim ki haber doğruydu ve Arat korkup ülkeyi terk ediyordu. Bunda 'suç' onun mudur yoksa onu ayrılmak zorunda bırakan 'millici' güçlerin mi? Ülkede bir nefret iklimini baskın kılmaya çalışan ve 'ya sev ya terk et' ırkçı sloganını bile, söz konusu olan Ermeniler olduğunda, yeterli bulmayıp 'ya öl ya terk et'e çeviren devlet destekli silahlı zihniyet karşısında 'kaçmak' kadar doğal bir davranış olmaz. Ama Arat babasının

izinden mücadelesini sürdüreceğini zaten söylüyor.

Arat'ın, Ermenilerin, azınlıkların, hepimizin rahatça yaşayabileceği bir Türkiye, ırkçılığın ve milliyetçiliğin yenilmesiyle mümkün. Hrant Dink cinayeti aydınlatılmadan ve sorumluları cezalandırılmadan bu noktaya ulaşmak mümkün değil.

* 'Der Zor' 1915'te Osmanlı'nın Ermenileri sürdüğü Suriye'nin bir çöl bölgesidir. Osmanlı'nın Suriye'den bölge hakkında istediği rapora verilen cevapta bölgede "insan yaşayamaz" deniyordu. Raporu alan Osmanlı, Ermenileri o bölgeye doğru sürdü.

Agos'a elini uzat

Agos gazetesi baskı altında. Gazetenin Sahibi Sarkis Serokyan ve Yazı İşleri Müdürü Arat Dink mahkum oldular.

Agos gazetesi ayrıca Şükrü Elekdağ tarafından açılan bir davadan dolayı para cezasına mahkum edildi. Agos dostları şimdi bu para cezasını ödemek için Agos'a destek oluyorlar. Şükrü Elekdağ'a hepsi madeni 1 YTL'lerden oluşan miktar verilecek.

Agos'a dönük baskılara karşı en iyi yanıt Agos okumaktır.

Eğer bayınızda yoksa Agos'u istetin ve her hafta alın. Dağıtım şirketleri Agos'u yeterince iyi dağıtmıyorlar.

TBMM Türkiye'de 3 nükleer enerji santrali yapılmasına izin veren bir yasayı toplumda tartışmadan, bu konudaki tüm yaygın muhalefete rağmen aile acele kabul etti.

Yasanın kabulü sırasında muhalefette olan partiler iktidardaki AKP ile birlikte hareket ettiler.

Yasanın kabul edilmiş sırasında nükleer lobisinin dünya çapında ileri sürdüğü bir dizi yalan hükümet yetkililerince tekrarlandı.

YALAN

1 Nükleer enerji ucuzdur.

Tam tersine nükleer enerji santralleri en pahalı santraller.

Bir hidro elektrik santralının maliyeti kW başına 1.500-2.000 dolar, kömürle çalışan bir termik santralin maliyeti kW başına 700-1.200 dolar, doğalgazla çalışan bir enerji santralının maliyeti kW başına 350-500 dolar.

Nükleer santralin maliyeti ise kW başına 3.500 ila 5.000 dolar arasında. Yani nükleer santral yapımı çok pahalı.

Nükleer santraller rüzgar ve güneş enerjisini kullanmaktan da daha pahalı.

Üstelik bu maliyete nükleer atıkların taşınması ve depolanması dahil değil.

YALAN

2 Nükleer enerji üretimi artık tehlikeli değil

Nükleer santraller konusunda dünya kamuoyu Çernobil kazasından sonra çok duyarlı hale geldi.

Birçok ülkede nükleer santraller eskiden daha fazla kabul görünürken şimdi nüfusun önemli bir kısmı nükleer santrallerin yapılmasına karşı. Bu nedenle nükleer santral yandaşları bu konuda da büyük bir yalan söylüyorlar.

Nükleer santraller sürekli olarak atmosfere radyasyon salmaktalar. Bunun sonucu olarak santrallere yakın bölgelerde oturanlar arasında kansere yakalanma oranı daha yüksek ve bu tesbit edilmiş bir gerçek.

İkincisi nükleer kazalar sadece Çernobil ile sınırlı değil.

Bugüne kadar hükümetlerin kabul ettiği bine yakın kaza oldu. Çernobil bunların en büyüğü ve en yıkıcısı.

Çernobil kazasının sonucu olarak 500 bine yakın insanın öldüğü kabul ediliyor ve çok daha fazla sayıda kalıcı hasarlar oluştu.

Çernobil'de ki patlamadan en çok Beyaz Rusya etkilendi. Bu ülkede toprakların dörtte birinde yüksek radyasyon olduğu

için artık tarım yapılamıyor. Santralin çevresindeki ülkeler olan Rusya, Ukrayna ve Beyaz Rusya'da kanser vakalarında büyük bir artış var.

Çernobil'deki patlamadan sonra rüzgarlar radyasyonu Türkiye'nin Karadeniz kıyılarına da getirdi. Bu nedenle Karadeniz'de kanserden ölüm oranı çok büyük bir artış gösterdi.

YALAN

3 Yeni santraller yapılıyor

Şu anda dünyada 24 yeni nükleer santral yapılıyor. Bunların büyük çoğunluğu orta gelişmişlikte ülkeler inşa ediliyor.

Ne var ki bir çok gelişmiş ülkede nükleer santral yapımları durduruldu ve birçoğunda var olanlar sökülüyor.

Çernobil kazasının hemen ardından İtalya'da var olan nükleer santrallerin hepsi sökmeye başlandı.

Kullandığı elektriğin yüzde 50'sini nükleer santrallerden sağlayan Belçika kazadan sonra nükleer santrallerin sökülmesi kararı aldı.

Almanya 2020, İsveç 2012 yılına kadar bütün nükleer santrallerini kapama kararı aldı ve bazı santraller sökülüyor.

2006 yılına kadar 68'i Avrupa'da, 23'ü ABD'de, 7'si Kanada'da 12'si ise Japonya ve Uzakdoğu ülkelerinde olmak üzere 110 nükleer santral kapatıldı.

ABD'de ise artık yeni hiçbir nükleer santral yapılmıyor.

YALAN

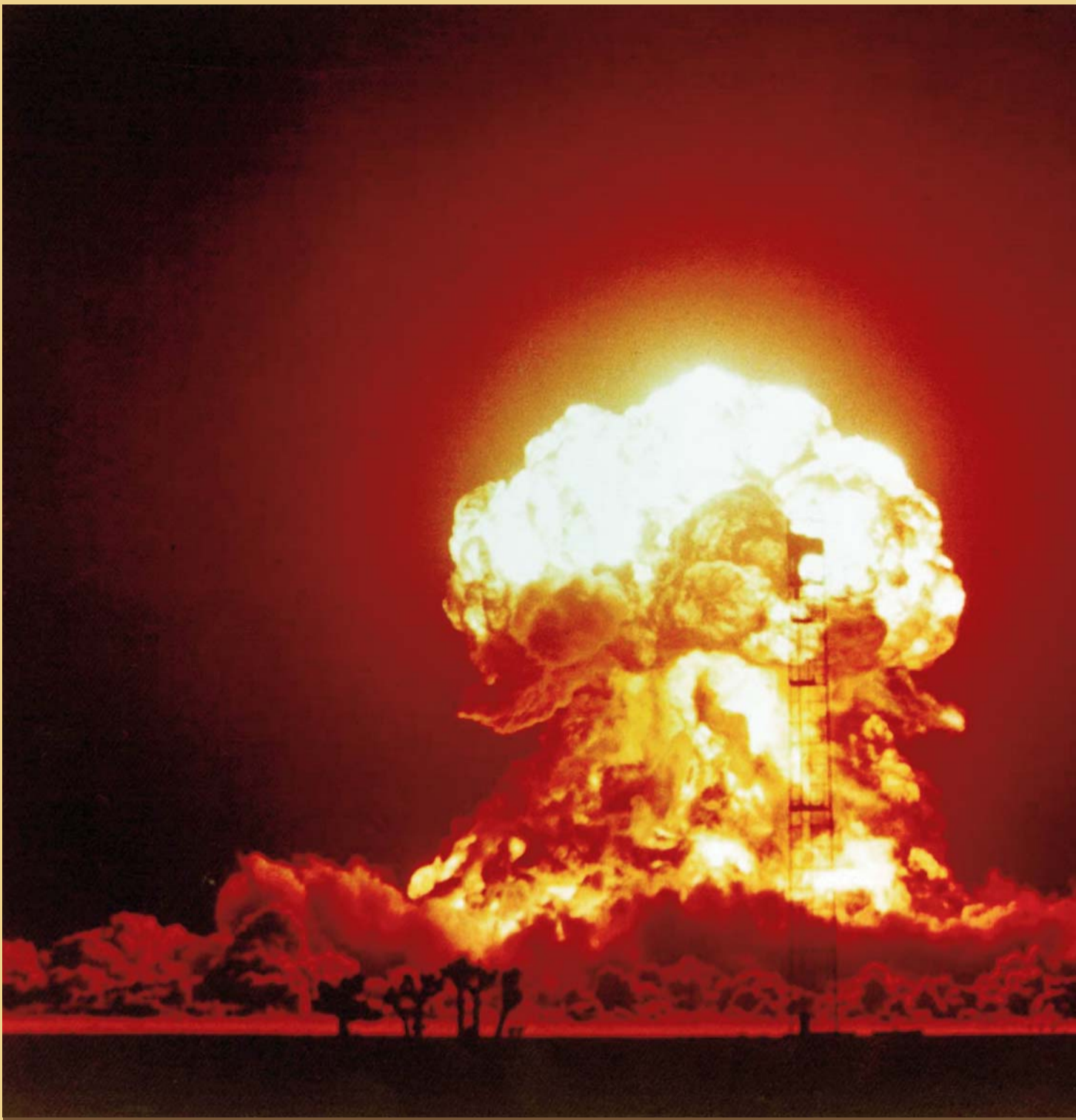
4 Nükleer santraller sera gazı üretmiyor

Gerçekten de sadece reaktörlerin çalışmasında bakıldığında nükleer santraller çok az karbondioksit salıyor. Ancak sürece uranyum madeninin çıkarılması, taşınması ve işlenmesi süreci olarak bakıldığında 1 kW/saat elektrik enerjisi üretebilmek için nükleer santraller fosil yakıtı ile çalışan santrallerden daha fazla karbondioksidi atmosfere salmaktalar.

1 gigavat/saat elektrik üretebilmek için yüzde 3 oranında zenginleştirilen 30 ton uranyum yakıtı gerekli. Bu 30 ton uranyumu elde edebilmek için 650 bin ton cevher çıkarmak gerekiyor.

Bunu gerçekleştirmek için atmosfere salınan karbondioksit miktarı ise 427 bin ton. Bu fosil yakıtı ile çalışan santrallerden daha çok.

Daha ayrıntılı bilgi için www.kureseylem.org bakabilirsiniz.

Nükleer enerji üzerine palavralar

**Siz kazanacaksınız
diye biz ölmeyeceğiz**

Nükleer santral yaptırmayacağız

AKP hükümeti seçimlerden önce hızlı bir çalışma ile TBMM'den nükleer santral yapımına izin veren bir yasa geçirmişti. Yasanın çıkışına CHP'liler de oy vermişti. Ne var ki dönemin Cumhurbaşkanı, Ahmet Necdet Sezer teknik bazı nedenlerle yasayı reddetmişti. 22 Temmuz seçimlerinden sonra, puslu bir havanın ortasında AKP hükümeti bu kez de CHP ve MHP ile elele nükleer santral yapımına izin veren yasayı yeniden çıkardı. Bu kez Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün yasayı onaylaması beklenmekte.

Yasa 3 nükleer santral yapımını öngörüyor, ama henüz bu santrallerin nerelere yapılacağı kesin değil. 2 tanesinin uzun süredir adından bahsedilen Akkuyu ve Sinop'ta inşa edilmesi büyük olasılıkla.

Nükleer santraller çalışabilmek için büyük hacimde suya ihtiyaç duydukları için santrallerin deniz kenarında veya büyük nehirlerden birinin yanında kurulması olasılığı yüksek.

Nereye kurulacak olurlarsa olsunlar bu santraller hem yakın çevreleri için hem de çok daha geniş bir alan için büyük bir tehlike oluşturmaktalar.

Sadece bir kaza olduğu zaman değil, normal çalışmaları halinde de nükleer santraller çevreye radyasyon yayıyorlar.

Bir de atık sorunu var. Ortalama büyüklükte bir santral yılda 20-25 ton radyasyonlu atık çıkarıyor. 10 yılda inşa edilmesi gereken bu 3 santral 600 ila 1000 ton arasında nükleer atık üretecekler.

Nükleer atıklar nükleer santrallerin en büyük sorunlarından birisi. Çünkü atıklar yüzyıllar boyunca öldürücü dozda radyasyon yaymaya devam ediyorlar. Ne yaparsanız yapın kurtuluş yok.

İngiltere'de nükleer atıklar için 400 milyar dolar harcandı, ABD'de daha fazla miktarda para harcandı. Bir çözüm üretilemedi. Roketlerle uzaya fırlatmak, okyanusların dibine gömmek gibi fikirler geliştirilmeye çalışılmış olmasına rağmen bunların hiçbirisi makul bulunmadı.

Hükümet şimdi elinde yasa olduğu için nükleer santralleri kurmak için güvenli adımlar atabileceğini düşünüyor, ama ne kamuoyu ne de onun temsilcisi olan sayısız meslek örgütü, kitle örgütleri aynı şekilde düşünmüyorlar.

Meslek örgütleri, sendikalar yoğun bir biçimde nükleer santrallere karşı olduklarını açıklıyorlar.

Geçtiğimiz sene Sinop'ta yapılan gösteri toplumun nükleer santrale ne kadar yoğun bir biçimde karşı olduğunu gösterdi.

Şimdi daha güçlü bir biçimde toplumun nükleer santrallere karşı olduğunu göstermeliyiz.

Herşeyden önce nükleer lobisinin öne sürdüğü her argümana toplum içinde cevap vermek gerekiyor. Toplumun kafasında nükleer enerji konusunda karanlık hiçbir nokta kalmamalı.

Ardından milliyetçi argümanlarla tartışmak gerekiyor. Kimileri nükleer santrallerin nükleer silah yapımı için bir ilk adım olduğunu düşünüyor ve bu nedenle Türkiye'nin de nükleer silahlara sahip olması gerektiğini ileri sürerek nükleer santralleri savunuyor.

Herşeyden önce nükleer silah sahibi olmak gerekmiyor. Tam tersine Türkiye toprakları üzerindeki İncirlik üssü üzerindeki nükleer silahlar derhal kaldırılmalıdır. Nükleer silahlar insanlığın ve dünya üzerindeki yaşamın en tehlikeli düşmanlarından birisidir.

Hükümete karşı bugünden başlayarak sürekli baskı yapmak gerekiyor. Bir yandan bütün toplum nükleer santrallerin tehlikeleri konusunda bilgilendirilirken bir yandan da bu tepki sokakta ifade edilmelidir.

Önümüzdeki ilk gösteri 26 Nisan'da. Çernobil'in yıldönümünde. Sokaklara çıkacağız ve "nükleer santral istemiyoruz" diyeceğiz. Bu vesile ile topluma bir kez daha nükleer santrallerin ne denli tehlikeli olduğunu anlatacağız.

Eğer toplumun tepkisini dinlemez ve adım atmaya kalkışarlarsa bu kez protestomuzu daha da güçlendireceğiz.

Nükleer santralcılar şunu bilsin ki bu ülkede nükleer santral yapımına hiçbir biçimde izin vermeyeceğiz. İnşaata başlarsa toplanıp oraya gideceğiz ve inşaatları durduracağız.

**Geçtiğimiz sene
Sinop'ta yapılan
gösteri toplumun
nükleer santrale ne
kadar yoğun bir
biçimde karşı
olduğunu gösterdi**

90 yıl sonra Ekim devrimi

Troçki ve sol muhalefet

Stalinist bürokrasiye karşı ilk mücadeleyi Lenin başlatmıştı. Lenin'in 1921'deki ölümünün ardından mücadeleyi Troçki liderliğindeki Sol Muhalefet üstlendi.

Sol Muhalefet politikaları birbirine bağlı iki başlığa sahipti.

1) Rusya'da Ekim Devrimi'nin kazanımlarını korumak ve toplumsal temelini yitirmiş işçi iktidarını yeniden ayağa kaldırmak.

2) Dünya sosyalist hareketini yeniden devrimci bir rotaya oturtmak ve 3. Enternasyonal'in (Komintern) yozlaşmasını önlemek.

1921-1928 yılları arasında stalinist bürokrasi daha önce şiddetle reddettiği Yeni Ekonomik Politikaları (NEP) uyguladı. Lenin'e göre 'geri adım' olan NEP üretimin kolektifleştirilmesine şiddetle direnen köylülükle bir uzlaşmaydı. Zorla el koymanın yerine sabit bir vergi getirildi. Özel ticaret ve küçük üretime izin verildi. Yabancı sermaye "taviz"lerden yararlanması için Rusya'ya davet edildi.

NEP, istikrarlı para politikası yaratmak, devlet ve özel kuruluşlara piyasa kurallarını kabul ettirmek için altın standardına bağlı sıkı mali ortodokslukla, devletleştirilmiş sanayide kârlılığın artırılmasının bir arada yürütülmesiydi.

Alınan önlemler ekonomik canlanma yarattı. Sanayi üretimi 1913'teki düzeyine ulaşıyordu. Ancak kapitalist önlemlerin yarattığı canlılık beraberinde sosyal sonuçlar da getirdi:

"Ve şimdi yönettiğimiz şehirler yabancı bir görünüş alıyordu; hareketsiz, çürümüş bir bataklıkla saplandığımızı hissediyorduk... Para tam da kapitalizmdeki gibi bütün mekanizmayı işletiyordu. Şehirlerdeki bir buçuk milyon işsiz yetersiz yardım alıyordu... Gözlerimizin önünde sınıflar doğuyordu; skalanın en altındaki işsiz ayda 24 ruble alırken, üstteki mühendis 800 ruble ve ikisinin arasındaki parti görevlisi 222 ruble alıyor ama bu arada parasız birçok şey elde ediyordu. Çoğunluğun sefaleti ile azınlığın refahı arasında büyüyen bir uçurum vardı." (Victor Serge, 1937, akt. Duncan Hallas, Troçki'nin Marksizmi, Z Yay.)

İç savaş sırasında devrimi gerçekleştiren sınıfın imha olmasının ardından fabrikaları yeni bir işçi kuşağı doldurmuştu. Topraklarından henüz ayrılmış ve mücadele geleneği olmayan köylüler fabrikaları doldurmuştu.

Troçki liderliğindeki Sol Muhalefet, Rusya'da işçi iktidarını korumanın yolunun:

1) Sanayileşmeyi artırmak 2)

Ücret eşitliğini yeniden sağlamak 3) Tarımda kolektivizmi özendirmek ve köylülüğü ikna etmekten geçtiğini savundu.

Sol Muhalefet'in Rusya için önerdiği politikalar bir tek noktaya hizmet ediyordu: Yeniden güçlü bir işçi sınıfının ortaya çıkması ve her düzeyde işçi dene-timinin sağlanması.

Muhalefet aslında Lenin'in politikasını devam ettiriyordu. Lenin'e göre Rusya'da işçi iktidarı Batı'dan gelecek bir sosyalist devrime kadar ayakta kalmaya, istikrarsızlık yaratmaya devam etmeliydi. Rus devrimi dünya devrimi gelmediği sürece iç kapanmak, yozlaşmak ve yenilmek durumundaydı.

Oysa Stalin 1925'te Sovyetler Birliği'nde "tek ülkede sosyalizm" in zafere ulaştığını ilan ediyordu. Tek ülkede zafer mümkün olmuşa başka ülkelere devrimleri bir zorunluluk olarak görmeye gerek yoktu.

Sol Muhalefet, "tek ülkede sosyalizm" i gerici olarak niteledi.

Komintern'in 5. kongresinde bu tez hakim oldu ve Sol Muhalefet azınlıkta kaldı.

Muhalefetin azınlıkta kalmasının iki nedeni var. Devrimi yapan işçi sınıfı imha olmuştu ve bu deneyi yaşayıp kazanımlarını savunanlar toplumda bir azınlıktı. Partiyle devletin iç içe geçmesi sonucu muazzam bir güç elde eden stalinist bürokrasi düşman ilan ettiği muhalefete karşı acımasızca baskı uyguladı. Muhalefet adım adım tasfiye edildi. Ekim Devrimi'ne katılmış bir çok bolşevik tutuklandı. Troçkistler kahramanca direnseler de kaybettiler, temsilcisi oldukları işçi

sınıfı gibi.

Rusya'da tarih 1929'u gösterdiğinde hızla kapitalist birikime geçilmiş ve bürokrasinin politikaları Komintern'e dayatılmıştı. 1927'de Çin, 1929'da İngiltere, 1936 İspanya devrimleri milli çıkarlar uğruna feda edildi.

1929-1938 yılları arasında güçlenen ekonomiyle toparlanan işçi sınıfı yeniden direnmeye başlamıştı. SSCB yıkıldıktan sonra açılan arşivler yeni işçi unsurların örgütlenme, iş yavaşlatma, grev gibi bir çok yöntemle sömürüye karşı direndiklerini ortaya koydu. (*Stalinizmin Doğuşu*, Michel Reinman, Metis Yay.)

Ancak 1938'de gerçekleşen Moskova Duruşmaları'yla birlikte bir kez daha stalinist terör kazandı.

Sol Muhalefetin militanları toplama kamplarında, açlık grevlerinde ya da dar ağaçlarında yaşamlarına yitirdiler.

Troçki aynı akıbetten kurtulamadı ve 1939 yılında sürgünde bulunduğu Meksika'da Stalin'in bir ajanı tarafından katledildi.

Stalin'in isteği gerçekleşmiş, SSCB 20 yılda Batı'nın düzeyine ulaşmış ve yaklaşık 2. Dünya Savaşı'na hazır duruma gelmişti. SSCB'nin yolunu izleyen Komintern önemini yitirmişti ve 1943 yılında kilit vuruldu.

Stalinizmin yolunu izleyen dünya komünist hareketi İtalya ve Fransa'da faşizme karşı direnişle gelen son şanslarını da kullanmadı. Ekim Devrimi'yle birlikte yenilmesi gündeme gelen kapitalizm stalinizm sayesinde büyüme dönemine girdi.

Troçki ve Sol Muhalefet'in politikaları kazansaydı, şimdi başka bir dünyada yaşıyor olabilirdik.

Savaş, milliyetçi histeri ve sosyalistler

Kim hakiki yurtsever?

Volkan AKYILDIRIM

Savaş yanlısı milliyetçi histerinin sokağa döküldüğü günlerde "PKK terör örgütüdür" korosuna katılan Aydemir Güler'in TKP'sinin faşist bir yazardan övgü almasına şaşırılmalı mı?

5 Eylül 2006'da Lübnan'a asker gönderilmesini öngören tezkereye karşı eylemde TKP Türk bayrağı taşımıştı.

Güler'in partisi "cumhuriyetin kazanımlarını" savunmakla kalmamış, Ermeni Soykırımı'nı tertipleyen Enver Paşa'yı övmekten çekinmemişti.

"Ülkemizi ABD'ye böldürtmeyeceğiz" sloganını öne çıkartan ve "PKK terör örgütüdür" korusuna katılan TKP neden milliyetçiliği bayrak ediniyor? Yanıt için TKP ve genel olarak Türk solunun dayandığı tarihsel geleneğe bakmak gerek.

Stalin'in yurtseverliği

1920'lerin ortasına dek marksistler için yurtseverlik kapitalist sınıfın iktidarını korumaya yarayan gerici bir ideolojinin adı olmaktan başka anlam taşımıyordu. Stalin liderliğindeki bürokrasi Rusya'da hakim güç konumuna ulaştığı zaman durum değişti. Yurtseverlik adı altında milliyetçilik virüsü 3. Enternasyonal aracılığıyla dünya komünist hareketine enjekte edildi.

Stalinist bürokrasinin dünya komünistlerine öğüdü Rusya'nın çıkarlarının her şeyin üzerinde tutulmasıydı. Komünist partiler "tek ülkede sosyalizm"i yaşatmak için SSCB'nin dış uydularına dönüştürüldüler.

1929 yılında "batının 200 yılda ulaştığı noktaya biz 20 yılda gelmeliyiz" diyen Stalin, sermaye birikimini yoğunlaştırmak ve yaklaşan 2. Dünya Savaşı'na hazır olmak için toplumu milliyetçilik bayrağı altında seferber etti. Büyük Rus milliyetçiliği SSCB'de hakim duruma getirilirken dünya komünist hareketi de gelişme modelini bulmuştu. Rusya'nın en büyük korkusu batı da bir proleter devrimdi. KP'ler kendi ulus devletlerini tanıdılar, savundular, kendi ulusal önceliklerini dünya işçi sınıfının çıkarlarının önüne koydular.

TKP bu geleneği günümüzde de sürdürmekte. Ancak "yurtseverlik" bayrağına sarıl-

1938'de Nazi Almanyası ile Avrupa'nın paylaşılması konusunda anlaşan Stalin, sonradan kazanan tarafa katılacaktı. Yıl 1945. Churchill, Roosevelt ve Stalin. Yalta Konferansı'nda savaşın muzaffer güçleri dünyayı paylaştılar.

mak dünün KP'lerine hiç de iyi gelmemiştir.

Sağa karşı sağ politikalar

1920'lerin sonunda Almanya'da durum kritikti. 1918 ve 1921'de gerçekleşen iki devrimci kalkışmanın başarısızlığı uğraması karşısında Naziler orta sınıfları "Alman ulusunun uğradığı haksızlıklar"ı karşı birleştiriyordu.

Genç ve güçlenen Alman Komünist Partisi (KPD), Nazilere karşı "gerçek yurtsever biziz" sloganını öne çıkarttı. KPD, birleşirse Nazileri durdurabileceği güç olan sosyal demokrasiyi "baş düşman" ilan etti. Nazileri bir tehdit olarak görmeyi reddetti. 1920'lerin ortasından Nazilerin nihai olarak iktidarı ele geçirdiği 1933 yılına kadar KPD'nin izlediği politikalar gerçek yurtseverlerin kendileri olduğunu anlatmaktan ibaretti.

Ancak yurtseverlik bir tek gücün işine yaradı. KPD'nin politikası Nazilere güç verdi. Yurtseverlik slo-

ganları asıl milliyetçi odak olan faşist hareketin hegemonyasını genişletirken, Alman işçi sınıfını kendi egemen sınıfına karşı silahsız bırakılıyordu. Alman işçilerin Alman patronlarla aynı gemide olduğunu söyleyen yurtseverlik, bir sosyal devrimi ne pahasına olursa olsun engellemek isteyen Moskova'nın işine yarasa da faşizm iktidara geldi. KPD lideri Thalmann bir çok yoldaşı gibi toplama kampında yaşamını yitirdi.

TKP, Alman Komünist Partisi'nin yolunu izliyor. Ancak sağa karşı sağ politikalar her zaman gerçek sağa kazandırır. Milliyetçilik ne TKP'ye ne de CHP'ye yaradı. Milliyetçi oyları MHP topladı.

Stalinizm ve kemalizm birbirine son derece yakın. 1930'ların karanlığının fikirleri ve en baştaki yurtseverlik tehlikeli bir silah. Kullanılan hızla kapitalistlerin kucağına itebilir. I. Dünya Savaşı'nda yurtsever kesilen sosyal demokrat

partiler kendi devletlerini desteklemişlerdi. Yurtsever TKP, Kürt sorunu karşısında benzer bir konuma

"Ekim Devrimi'nin 90'ıncı yıldönümü dolayısıyla TKP tarafından düzenlenen etkinlikte Ekim'in en büyük mirasının komünistlerin sermaye egemenliğine dönük yıkıcılıklarıyla, memleketine sahip çıkma bilinçlerini biraraya getirme becerisini gösterebilmeleri olduğu vurgulandı." (12 Kasım/sol.org.tr)
"Savaş, tüm ileri ülkelerde sosyalist devrim sloganını gündeme getirmiştir. Bugünkü emperyalist savaşın bir iç savaşa dönüştürülmesi doğru olan yegane proleter slogandır." (Lenin, 1914)

"Olacak iş değil ama..."

"Ben dün TKP'yi alkışladım, iyi mi? "Kahrolsun komünizm diye bağır-maya ve onunla fiili olarak mücadele etmeye, 1975'te İstanbul Vatan Lisesi'nde başladım, oradan bunun için kovuldum, ama aynı tavrımı Şehremini Lisesi'nde de sürdürdüm. Atatürk Eğitim Enstitüsü'ne girdim lakin oradan da olaylara katıldığım ve öğrenim özgürlüğünü engellediğim gerekçe-siyle yine kovuldum. Siyasal'ı kazandım ve orayı bitirene kadar komünizmle, yine enerjimin son zerre-sine kadar mücadele ettim... İşte o ben dün, Ankara'da TKP'yi (Türkiye Komünist Partisi) alkışladım. Niçin mi? Bir grup genç "Ülkemizi ABD Emperyalizmine böldürmeyeceğiz"

pankartını taşıdıkları ve "Kahrolsun ABD" diye bağır-dıkları için... Yaptığım tutarsızlık mı? Hayır... Ben dün de bugün de aynı şeyi yapıyor, yani emperyalizme karşı çıkıyorum. Dün emperyalizmin maskesi kızıldı (SSCB), bugün kara. (ABD) Dün Sovyetlerin sıcak denize inmek için Türkiye'yi bölmek istediğini düşündüm, bugün de Paxamericana'nın enerji havzasını kontrol ve İsrail'i korumak adına Türkiye'yi parçalamak istediğini düşünüyorum.. Dolayısı ile bir tutarsızlık yok.. Ortaya çıkan ironi ise bendeki değişimden ziyade, genel sol ideoloji ile Türk solundaki değişimlerin eseridir.

(Sebahattin Önkibar 31/10/2007 - Yeniçağ Gazetesi)

*Sebahattin Önkibar, Yaşar Büyükanıt'ın açıl-masına davet edilen 14 "sevilen" gazeteciden biri ve Yeniçağ Gazetesi'nin Ankara temsilcisi.

Türkiye'de internet = "Bu site mahkeme kararı ile yasaklanmıştır"

"Mail grupları ve internet üzerinden örgütlenen bir eylem." Anti-kapitalist hareket ve internet kavramlarını bir arada ilk kez bu cümleyle duydu aktivistler. Bahsedilen eylem 99 yılında Seattle'da gerçekleşen Dünya Bankası protestosuydu. Bu eylem bahsedildiği gibi internet üzerinden örgütlenmemişti. Belki de "internet çağı çocukları" terimi ise o kadar yanlış değildi.

O günden bugüne internet, yine sınırlı bir topluluğa ulaşmakla beraber hızla yayıldı. Hızla yayılmasıyla paralel olarak hareketin inşası için bir araç haline de geldi. Pek çok konuda kaynak oluşturduğu gibi, ucuz bir iletişim aracı olarak da önemli bir yer edindi. Üstelik, internetin kimliksiz/anonim yapısı da özellikle baskıcı devletlere hapsedilmiş aktivistler açısından önemli bir propaganda alanı yarattı. İzinlerle, sansür ve kapatmalarla yayınlanan veya yayınlanamayan gazeteler, bildirimler, görüşler internet aracılığıyla daha fazla insana ulaştırılabiliyordu.

Yasaklar dönemi

Devletlerin pek çoğu, bu enternasyonal ve serbest ortamdan rahatsız olmaya başladı. Bugün, Çin'den Türkiye'ye pek çok ülkede bir çok site yasaklı. Örneğin Türkiye'de yakın dönemde video paylaşım sitesi YouTube içeriğindeki bir tek video yüzünden, EkşiSözlük ise bir tek yazı yüzünden erişime kapatılmıştı. Aynı şekilde yüzbinlerce insanın yazılarını yayınladığı WordPress sitesi ise bir tek yazı yüzünden erişime kapatıldı ve hala kapalı.

Türkiye'de geçtiğimiz haftalarda yayınlanan yeni bir yönetmelikle, internet kafeler de büyük bir baskı altına alınıyor. İnternet kafelerin erişimi kısıtlaması, kullanıcıların yaptıklarını kaydetmeleri zorunlu kılınıyor. Bunlar da yetmiyor, güvenlik kamerası ve kayıtların saklanması zorunlu hale getiriliyor.

Taraf olmalıyız!

İnternet ne bir sihirli değnek, ne de uzağımızda. Bu alanda da yaşamın her alanında olduğu gibi "siber alemde" de özgürlükleri savunmak gerek.

Küresel ısınma eylemlerine Avustralya'da 150 bin kişi katıldı

Bütün dünyada 8 Aralık günü yapılacak olan küresel iklim değişimine karşı küresel eylem günü Avustralya'da geçtiğimiz hafta sonu yapıldı.

Avustralyalı aktivistler bu ülkede yapılacak olan genel seçim nedeniyle eylemlerini öne aldılar.

Küresel ısınmaya karşı eyleme 50 kentte 150 bin kişi katıldı. Avustralya'nın iki büyük kenti Melbourne ve Sydney'de ise yürüyüşlere 30'ar bin kişi katıldı.

Avustralya'da eylemlere olan bu büyük ilgi dünyanın her yerinde 8 Aralık için hazırlananlara büyük moral kaynağı oldu.

Türkiye'de de 1 Aralık'ta Ankara'da, 2 Aralık'ta İzmir'de ve 8 Aralık'ta İstanbul'da eylemler olacak. Daha ayrıntılı bilgi için KEG'den 0532 - 396 25 07

Bursa'da iklim değişikliği paneli

10 Kasım Cumartesi günü Bursa'nın Nilüfer Belediyesi'nde gerçekleşen "İklimler değişiyor, ya siz?" başlıklı panelde küresel iklim değişikliğinin sebepleri, insan ve doğa üzerindeki etkilerinin yanı sıra alınabilecek önlemler konuşuldu. Küresel Eylem Grubu adına konuşan Önder Algedik, geldiğimiz noktadan artık geri dönüşün olmadığına, bilim yapmak yerine artık sokağa çıkma vaktinin geldiğine sunumu eşliğinde değindi ve herkesin 8 Aralık'ta Kadıköy'e gelmesi için çağrı yaptı.

Yaklaşık 50 katılımcının bulunduğu panelde salonun katkı büyüktü. Bursa-KEG aktivistleri Bursa'da yürüttükleri kampanyayı ve 8 Aralık için Bursa'nın katılımının büyük olması gerektiğini anlattı. Sulama üzerine çalışanından, öğretim görevlisine kadar birçok katılımcı kendi tecrübelerini ve fikirlerini paylaştı.

Panelden sonra verilen kokteylde Bursa'dan 2 otobüsün gidebileceği, fakat bu sayının daha da artabileceği konuşuldu.

İzmir ve Dikili'de KEG toplantıları

10-11 Kasım günlerinde KEG İzmir'de 2, Dikili'de 1 "küresel ısınmayı durdurun" toplantıları düzenlendi. Toplam 100 kişinin katıldığı toplantıların konuşmacısı KEG sözcüsü Ümit Şahin'di.

Dikili'deki toplantının katılımcıları 2A ve 8A için otobüs kaldıracaklarını belirttiler.

Bergama-Manisa bölgesinde ekolojik mücadelenin öncülüğünü yapan Oktay Konyar KEG eylemlerine katılım için desteğini sunacağını belirtti.

Ege Üniversitesi'nde KEG standı açılıyor, 9 Eylül Üniversitesi'nde iklim değişikliğine karşı film gösterimleri başlayacak.

Afyon:

KEG toplantısına 20 kişi katıldı ve Cumhuriyet Üniversitesi'nde küresel ısınmaya karşı neler yapılabileceği tartışıldı.

sosyalist işçi'yi
internette takip
edebilirsiniz
dsip.org.tr

Foto: Emre Tüngü

Baskın Oran Karakedi'de yapılan DurDe toplantısında milliyetçiliğin nasıl ırkçılığa evrildiğini anlatıyor.

DurDe "Kristal Gece"yi andı

Nazi soykırımının sembolik başlangıç günü sayılan 9-10 Kasım haftası için DurDe Girişimi bir dizi etkinlik düzenledi. Bunlardan ilki 5 Kasım günü Karakedi Kültür Merkezi'nde (KKM) Prof. Dr. Baskın Oran'ın konuşmacı olduğu "Milliyetçilik ırkçılığa Nasıl Evrilir?" başlıklı panel oldu. Basında da yer alan bu panele katılım ve yapılan tartışmalar oldukça verimliydi.

9 Kasım günü yine KKM'nde ırkçı neo-nazi örgütlenmelerini anlatan

2005 yapımı "Beyaz Terör" belgesel filmin gösterimi yapıldı. Belgesel Amerika ve Avrupa'da neo nazi hareketin hangi araçları kullanarak örgütlendiklerini çıplak gözle görülecek bir netlikle anlatıyor.

10 Kasım günü yine KKM'nde "Nazi Soykırımı ve günümüzde ırkçılığa karşı mücadele" başlıklı bir söyleşi düzenlendi.

Söyleşide yanlış faşizm ve milliyetçilik anlayışlarının bu akımlara karşı mücadeleyi zayıflattığına vurgu yapılarak hangi mücadele araçlarının kullanılacağı

tartışıldı.

Aynı gece Beyoğlu'nda DurDe aktivistleri buluştu. Aynı gece düzenlendi. Gecede çeşitli ülkelerin etnik müzikleri eşliğinde DurDe etkinliklerinin sergilendiği slayt gösterileri yapıldı.

Daha önce yalnızca Yahudi cemaatinin içi kapalı etkinlikleriyle anılan Kristal Gece ilk kez bir başka grup tarafından anılmış oldu. Aktivistler önümüzdeki yıllarda bu anıların daha etkin biçimde yapılmasını önemine de vurgu yaptı.

Cebeci Kampüsü: "Küresel ısınmayı durduralım"

Geçtiğimiz hafta KEG ve Greenpeace aktivisti Hilal Atıcı'nın konuşmacı olarak katıldığı "Küresel Isınma: Neden, Nasıl, Ne yapabiliriz?" başlıklı toplantı Cebeci Kampüsünde gerçekleşti. Yaklaşık 40 kişinin katıldığı toplantıda, "Küresel ısınmaya karşı bireylerin yapabileceği en önemli şey; sokağa çıkmak, değişim talep etmektir" vurgusu öne çıktı.

1-8 Aralık eylemlerine katılımın önemi anlatıldı. Toplantıya katılanlardan 20'den fazla iletişim bilgisi bıraktı.

Cebeci de yürüyecek!

KEG aktivistlerinin oluşturduğu Antikapitalist Öğrenci Topluluğu çağrısıyla Cebeci Kampüsünde 28 Kasım'da "Küresel Isınmayı Durduralım" yürüyüşü gerçekleşecek.

Ankara'da küresel ısınma toplantısı

31 Ekim günü Ekin Sanat Merkezi'nde KEG tarafından düzenlenen toplantıya TÜDEF Genel Başkanı Ali Çetin, Elektrik Mühendisleri Odası Ankara Şube Başkanı Ramazan Pektaş, Greenpeace'den Hilal Atıcı, KEG aktivistleri Önder Algedik ve Doğan Tarkan katıldı.

Konuşmacılar küresel ısınmanın nedenleri ve sonuçlarının yanı sıra nasıl mücadele edilmesi gerektiğini de tartıştılar.

Greenpeace'den Hilal Atıcı alternatif enerji senaryolarını anlatırken TÜDEF Genel Başkanı Ali Çetin Ankara'daki ekmeğin zammının ve daha önceki su sorununun yönetenler tarafından küresel ısınmaya bağlandığını bunun aslında bir bahane olduğunu vurguladı.

KEG aktivisti Doğan Tarkan da küresel ısınmaya karşı mücadelenin aslında antikapitalist bir mücadele olduğunu çünkü küresel ısınmanın bütünüyle kapitalizmin ürünü olduğunu vurguladı.

Bütün konuşmacılar 1 Aralık'ta Ankara'da, 8 Aralık'ta İstanbul Kadıköy'de yapılacak toplantıların önemini vurguladılar ve herkese katılma çağrısı yaptılar.

Ankara küresel ısınma toplantısına 65 kişi katıldı.

sosyalist işçi ne savunuyor?

Aşağıdan sosyalizm

-Kapitalist toplumda tüm zenginliklerin yaratıcısı işçi sınıfıdır. Yeni bir toplum, işçi sınıfının üretim araçlarına kolektif olarak el koyup üretimi ve dağıtımını kontrol etmesiyle mümkündür.

Reform değil, devrim

-İçinde yaşadığımız sistem reformlarla köklü bir şekilde değiştirilemez, düzeltilemez.

-Bu düzenin kurumları işçi sınıfı tarafından ele geçirilip kullanılamaz. Kapitalist devletin tüm kurumları işçi sınıfına karşı sermaye sahiplerini, egemen sınıfı korumak için oluşturulmuştur.

-İşçi sınıfına, işçi konseylerinin ve işçi milislerinin üzerinde yükselen tamamen farklı bir devlet gereklidir.

-Bu sistemi sadece işçi sınıfının yığınsal eylemi devirebilir.

-Sosyalizm için mücadele dünya çapında bir mücadeledir.

Sosyalistler başka ülkelerin işçileri ile daima dayanışma içindedir.

-Sosyalistler kadınların tam bir sosyal, ekonomik ve politik eşitliğini savunur.

-Sosyalistler insanların cinsel tercihlerinden dolayı aşağılanmalarına ve baskı altına alınmalarına karşı çıkarlar.

Enternasyonalizm

-Sosyalistler, bir ülkenin işçilerinin diğer ülkelerin işçileri ile karşı karşıya gelmesine neden olan her şeye karşı çıkarlar.

-Sosyalistler ırkçılığa ve emperyalizme karşıdır. Bütün halkların kendi kaderlerini tayin hakkını savunurlar.

-Sosyalistler bütün haklı ulusal kurtuluş hareketlerini desteklerler.

-Rusya deneyi göstermiştir ki, sosyalizm tek bir ülkede izole olarak yaşayamaz. Rusya, Çin, Doğu Avrupa ve Küba sosyalist değil, devlet kapitalistidir.

Devrimci parti

-Sosyalizmin gerçekleştirilmesi için, işçi sınıfının en militan, en mücadeleci kesimi devrimci sosyalist bir partide örgütlenmelidir. Böylesi bir parti işçi sınıfının yığınsal örgütleri ve hareketi içindeki çalışma ile inşa edilebilir.

-Sosyalistler pratik içinde diğer işçilere reformizmin işçi sınıfının çıkarlarına aykırı olduğunu kanıtlamalıdır. Bu fikirlere katılan herkesi devrimci bir sosyalist işçi partisinin inşasına çalışmasına omuz vermeye çağırıyoruz.

Foto: İrem Nur Aksu

Barış operasyonla gelmez!

25 Ekim'de Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü'nde savaş karşıtı öğrenciler

bir basın açıklaması yaptı. 150 öğrencinin katıldığı yürüyüş sonrası yapılan açıklamada tezkerenin değil halkların kardeşliği ve barışın çözüm olduğu vurgulandı.

İstanbul:

Küresel ısınma karşıtları birleşiyor

11 Kasım tarihinde MMO'da kurum ve bireylerin katıldığı toplantı yapıldı. Toplantıda, Alibeyköy Tunceliler Derneği, Munzur Çevre Derneği, Munzur Koruma Kurulu, Bianet, Yeşiller, Dünya Yalnız Bizim Değil, Birgün, DurDes,

İstanbul Tabip Odası, ÖDP İstanbul İl Örgütü, Barışarock, Barışapedal, DSİP, Greenpeace, Beşçeşmeler Kültür Sanat Derneği, EMEP, KEG Beyoğlu, KEG Kadıköy, 78'liler Vakfı, Sosyalist İşçi Gazetesi, Marul (Busos Çevre Projesi)

KESK İstanbul Şubeler Platformu, Eğitim-Sen 2. Nolu Şube'den katılımcılar yer aldı.

Toplantıya katılan kurumlara 30 Kasım 7 Aralık arası "Küresel iklim değişimini biz durdurabiliriz" haftası olarak ilan edildi.

DSİP'in
internet sitesi
dsip.org.tr
yenilendi

sosyalist işçi

■ Uluslararası Tanıtım ve Yayıncılık Ltd. Şti.
■ Sahibi: Özden Dönmez
■ Sorumlu Yazışmaları Müdürü: Volkan Akyıldırım
■ Adres: Nail Bey Sokak, 9/15, Kadıköy/İstanbul
Baskı: Yön Matbaası
■ Yerel süreli yayın, haftada bir yayınlanır
www.sosyalistisci.org

Tayland'dan sonra Pakistan'da da darbe

Pakistan'da 1999'dakinden sonra, 'ikinci darbesini' gerçekleştiren Devlet Başkanı General Pervez Müşerref zor bir ikilemin içinde. Kendisinin darbeyle şekillendirdiği düzene ikinci kez darbe vuran Müşerref'in zamanın ruhundan etkilenmediğini söylemek çok zor. Darbelerin sona erdiği, tek kutuplu, savaşların etkisini yitireceği bir dünyanın yolda olduğunu söyleyenler "realistler" şaşkın.

Pervez Müşerref olağanüstü halin, "kesin, adil ve şeffaf seçimler yapılmasını garanti edeceğini", uluslararası gözlemcileri de davet edebileceklerini de söylüyor.

Geçen hafta olağanüstü hal ilan ettiğini açıklarak, 1973 tarihli anayasayı rafa kaldıran Müşerref'e ülkenin en güçlü muhalefeti sayılan İslamî hareketten de, geçtiğimiz günlerde ülkesine dönüp, taze (2.) darbe sırasında bir süre tutuklanan, Benazir Butto'nun başını çektiği burjuva kökenli orta sınıf hareketlerinde de ciddi bir örgütlü muhalefet henüz yok.

Darbe için asıl sorun, Yüksek Mahkeme Başyargıcı İtfihar Çaudri'nin görevden alınmasıyla sokağa çıkan avukatlar. Polisler şehir meydanlarında çatışan hukuk adamları için zıvanadan çıktığı hissini kuvvetlendirmek için ideal. Müşerref "sıkı yönetim" için iki sebep gösteriyor. Biri, "İslamcı teröristlere

karşı savaş". Ülkenin Kuzey'inde devam eden çatışmalar, Pakistan tüm gücüyle saldırdığı halde, uzun zamandır ordunun aleyhinde devam ediyor. Sıkı yönetimin zaten savaş alanına dönmüş bölgede bir fark yaratabileceğini düşünmek imkansız. İkinci ve iktidarın sessizce üzerinden geçtiği sebepse, Yüksek Mahkeme'nin Müşerref'in hem genel kurmay başkanı hem de devlet başkanı olarak görevine devam

etmesinin mümkün olmadığına karar vermiş olması. Ülkede özel televizyonlar ve gazeteler kapatıldı, binlerce kişi gözaltına alındı. Geçen hafta konuşan darbeci generaller arasında Kenan Evren de vardı. O, "Konuşmalarda mitinglerde Kürtçe konuşulmayacak, okulda Kürtçe tedrisat yapılmaz diye yasakladık. Ama biraz ağır bir yasak koyduk. Sonra bu yasak kaldırıldı ama hataydı. Hata olduğunu

sonradan anladım" diyor. Ardından da ekliyor: "Şimdi bizde Güneydoğu'da hizmet verecek memurun Kürtçe de bilmesi lazım. Katı tutumla olmaz bu iş". Tabii darbe yaparak ülkenin tüm siyasi geleneğini ve işleyiş deneyimlerini ezip geçmek çok sorun değil, ama darbe sırasında yanlış kararlar almış olmak kötü. Böyle bir karar tüm muhalefeti ezip, ifade özgürlüğü rafa kaldırılmasa zaten alınmazdı herhalde ama

olsun.. Tarık Ali Pakistan'daki darbenin ardından ülke için askeri yönetimin adeta bir "antibiyotik" olduğunu söylüyordu: "Pakistan'da ordu, seçilmiş bir hükümeti etkilemeye çalışan bir lobi olmaktan uzun süre önce vazgeçti; dediğini yapmayan her hükümeti değiştirmeye yönelik daimi bir komplo halini aldı... Aynı sonuçları almak için habire dozu artırmak zorunda kalıyorsunuz."

Çöp Sepeti Ersin TEK

Türk Kürt'ü, Kürt Ermeni'yi, Ermeni Roman'ı, Roman Çerkes'i, Çerkes Alevi'yi, Alevi işsizi, işsiz eşcinseli savunacak. Hedef budur!

Bu yaz bu deyiş İstanbul sokaklarında asılı afişin üzerinde yazılıydı. Televizyonlarda söylenmekteydi. Sokakta konuşulmaktaydı. Otobüste konuşulmaktaydı. İşyerlerinde konuşulmaktaydı. Bilmiyorum ama herhalde tarlalarda da, atölyelerde de... Yalnızca İstanbul'da yaşayanların değil, yüz binlerin isteklerini ve umudunu taşıyan ve yeni olan seçim kampanyamızın, "sesimiz baskın olsun" kampanyasının önemli sloganlarından biriydi bu deyiş. Ezilenlerin birliğini savunan bu deyiş kimlik politikası diyerek eleştirenler de oldu: Sınıf politikalarından uzak diyerek eleştirenler.

Yaz geçti. Şimdi, bir savaş tehdidiyle karşı karşıyayız. Kürt sorununda demokratik çözüme karşı önerilen şey savaş. Gelinen noktada ise, savaşın egemen sınıfın büyük bir çoğunluğu tarafından bile tercih edilmeyen bir yol olduğu ise açık. Bugün Kürt halkı barış istiyor. Türk'ün Kürt'ü savunması da bugün daha çok anlam kazanıyor. Bugün, Türkiye'deki solun da üzerine düşen şey de tam da bu. Kürt halkının barış çağrısını savunmak, güçlendirmek.

Bunu yapmadığımız takdirde ise, sokakta da başka bir güç görülmeye başlıyor. O güç ki, savaşın çok o istiyor. Ölen askerlerin cenazelerini ellerini ovuşturarak bekliyor. Ve o gücün nihai düsturu ise sadeleştirilmiş ve basit bir ironiyle açıklanabilir: "Türk Kürt'e, işsiz eşcinselle saldırarak. Hedef budur!" 3 Kasım'da ise, yazın söylediğimizi hayata geçirdik. Tesadüfe bakın aynı günler, sokaklarda gösteriler de neredeyse bitti!

**Kyoto'yu imzalatmak için,
Küresel ısınmaya ve Nükleer santrallere karşı
8 Aralık'ta Kadıköy'de, 1 Aralık'ta Ankara ve İzmir'de**

Küresel Eylem Grubu

İstanbul: (0532) 396 25 07 - (0535) 439 21 93 • Ankara: (0543) 417 36 07 - (0539) 346 74 82,
İzmir: (0533) 445 34 68 - (0555) 673 88 68 • Bursa: (0542) 500 23 22